

Am refuzat să fiu o victimă. Aceasta a fost decizia care a transformat o traumă personală într-o campanie națională de conștientizare și schimbare legislativă.

Vara trecută, scandalul Onaniști.ro a scos la iveală o realitate hidoasă: sute de femei expuse pe un forum cu peste 60.000 de bărbați. Printre ele m-am regăsit și eu, dar nu în poze reale, ci unele generate cu inteligență artificială. Având un istoric de expunere publică (activitatea de creator de conținut, titlul de Miss România și participarea la un reality show), eram obișnuită cu hărțuirea online, însă de data aceasta gradul de violare a intimității prin tehnologie a fost șocant. Pozele erau acolo de 2 ani deja.

Inițial, am fost hotărâtă să ignor ce am văzut, cum ignor majoritatea agresiunilor virtuale. Știam deja că nu există nicio reglementare a deepfake-urilor erotice, deci o plângere la poliție ar fi fost doar o altă umilință. Însă, a doua zi ceva s-a schimbat. Furia a luat locul resemnării. Dacă eu, o persoană cu o platformă care își propune să educe, tac, ce șanse au alte victime? Am realizat că deepfake-ul nu este doar o problemă de imagine, ci o formă brutală de dezinformare și obiectificare. Noi, femeile, suntem văzute de foarte mulți ca niște obiecte, păpuși pe care le poți dezbrăca oricând vrei.

Așa că am printat deepfake-urile și m-am filmat cu ele în mână, cerând protecția prin lege a imaginii și demnității noastre. Clipul a devenit viral rapid (303k views pe Instagram, 27.5k pe TikTok). Am primit zeci de mesaje și comentarii de la femei care s-au lovit de neputința autorităților. Poliția nu le-a putut ajuta în niciun fel, căci nu există o bază legală. Singura „protecție” o reprezintă regulamentele digitale UE, dar acestea doar obligă platformele să înlăture conținutul deepfake. Chiar și așa, în România nimeni nu se asigură că acest regulament se și aplică.

Am transformat indignarea din online în acțiune offline. Am adus subiectul deepfake-ului pornografic în prime-time (Digi24, B1TV) și în presa de investigație (Scena9, PressOne). Scandalul Onaniști.ro aprinsese deja opinia publică, dar despre deepfake nu vorbea nimeni din țară. Chiar discutam atunci cu o jurnalistă de la Scena9, care documentase mai mulți ani fenomenul, că era prima dată când lumea devenise interesată de investigațiile ei.

3 zile mai târziu, am inițiat petiția de pe Declic, susținută de un al doilea clip explicativ (117k views IG, 86.8k TikTok), prin care am cerut transpunerea directivei UE privind combaterea violenței împotriva femeilor înainte de termenul limită din 2027. Subiectul era complet absent din dezbaterile publice. Pentru strângerea de semnături am fost susținută de Florina Presadă, fostă senatoare, inițiatoarea legii contra revenge-porn.

Sunt politolog, cu un masterat în politici publice, așa că nu m-am oprit aici. Am colaborat cu Ioana Vișescu, cercetătoare la Institutul de Etică Digitală a Universității din Luxembourg, alături de care am formulat propuneri de reglementare a fenomenului deepfake pentru Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului. Acestea s-au formalizat printr-un memorandum guvernamental scris de mine. Urmează să public un și policy brief pe platforma EUROPULS, unde detaliez modul în care România ar trebui să trateze problema deepfake.

Comisia Europeană estimează că 98% din tot conținutul deepfake este pornografic și neconsensual. Cu toate astea, în România, orice dezbateri publice despre pericolele AI și dezinformare se referă aproape exclusiv la deepfake-ul politic. Adică la 2% din problemă. La fiecare dezbateri la care am participat, m-am asigurat că am inclus acest subiect în discuție. Am fost printre primele voci care au îndrăznit asta.

Lupta continuă. Recent, am devenit ținta unui nou forum. Acolo, nu doar că s-au postat noi imagini deepfake cu mine, dar au curs și o serie de jigniri și amenințări („să îi dăm foc”). Autoritățile au început urmărirea penală a autorului. Am ales să depun plângere penală nu doar pentru mine, ci pentru a putea urmări, împreună cu avocatul meu, cum decurge procesul și cât de greu este să ajungi la o rezoluție legală pe o asemenea speță.

Prin conținutul creat, nu am căutat doar să-mi fac dreptate, ci să aduc în atenția publicului un subiect nedezbătut în România până atunci, să explic de ce vidul legislativ este extrem de periculos. Militez pentru incriminarea explicită a deepfake-ului erotic, un instrument de șantaj și umilire, pentru a mă asigura că ceea ce mi s-a întâmplat mie va duce la o schimbare reală, protejând femeile și copiii din România.